

ناتو، ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا از بیرون تعیین میکنند که چه کسی در آینده بر لیبیا حکومت کند

خطر مداخله نظامی در لیبیا در اخیر هفته گذشته تشدید قابل ملاحظه یافته است. تصمیم لیگ عرب در جلسه شان بروز شنبه گذشته در قاهره تکانه یی خواهد بود برای شورای امنیت ملل متحد، زیرا درین تصمیم از شورای امنیت مطالبه میشود تا منطقه امنیت فضایی را بر فراز کشور لیبیا « بخاطر حفاظت مردم ملکی » ایجاد کنند.

در روزنامه انگلیسی زبان مصری "روزنامه مصر" (از طریق انترنت بتاریخ ۱۲ مارچ) میخوانیم که این تصمیم " از جانب ۹ وزیر خارجه از جمله ۱۱ وزیر خارجه حاضر در اجلاس " اتخاذ گردیده است. الجزائر و سوریه رأی مخالف دادند. ولی لیگ عرب متشکل از ۲۲ کشور است. این امر بدان معنی است که کمتر از نصف وزرای خارجه بر حال موافقت شانرا ابراز داشته اند. نصف دیگر یا اینکه در هنگام گرفتن تصمیم حاضر نبودند و یا بوسیله نماینده گان طراز دوم، پایانتر از سطح وزیر شرکت داشتند.

با وجود آنهم اکنون ممکن است، ازین تصمیم برای تعمیل فشار خارق العاده غرض تصویب منطقه منع پرواز در شورای امنیت ملل متحد استفاده بعمل آید. در شورای امنیت تا کنون روسیه و چین نظر مخالف دارند. از جانب ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا تکراراً اعلام شده بود که منطقه منع پرواز فقط زمانی مطرح خواهد شد که در کنار "درخواست کمک" از لیبیا، "پشتیبانی منطقه" به وضاحت در دست باشد. این "شرط" میتواند بوسیله شریک جرم بودن

لیگ عرب وبخصوص منشی عمومی آن عمرموسی از مصراکنون در جایگاه "موجودیت" پیش شرطها محاسبه گردد.

بهمه حال یکی دیگر از سازمانهای باعتبار منطوقی "سازمان وحدت افریقا" در اجلاس "شورای صلح وامنیت" خویش بتاريخ ۱۰ مارچ در سمت کاملاً مخالف، تصمیم اتخاذ کرد. در پیوند با تقبیح "استفاده از سلاحهای کشنده وبرخورد بیرحمانه ازهرجانبی که تعمیل شده باشد" سازمان وحدت افریقا یک "کمیسیون عالیرتبه باصلاحیت" را مرکب از رؤسای جمهور جمهوری دموکراتیک کانگو، افریقای جنوبی، مالی، موریتانیا ویوگندا توظیف کرد. این کمیسیون وظیفه دارد تا "باهمه طرفین درگیر در لیبیا مفاهمه نماید" و "تسهیلات دیالوگ همه جانبه میان طرفین درگیر را در مورد ریفورمهای ممکنه فراهم آورد".

مگر خطرآن وجود دارد که این ندای عقلانی را غبار تبلیغات جنگی ایکه از جانب قدرتهای طراز اول غربی براه انداخته شده و تا آخرین امکان از آن استفاده میشود، در خود بیچاند.

ولی این را باید دانست که به تصویب رسانیدن یک منطقه منع پرواز- اینکه چه کشورهایی در آن شرکت خواهند داشت واز نگاه شکلی چه کشوری قومانده را بدست خواهد داشت- یک عمل ماجراجویانه نظامی وجنگ افروزی است. این عمل خواهان مصارف هنگفتی استکه فقط میتواند از جانب ایالات متحده آمریکا، ناتو ویا اتحادیه اروپا بدسترس گذاشته شود. کارشناسان نظامی میگویند که منع پرواز بدون "فلج ساختن" قبلی قوای هوایی لیبیا ودافع هوای آن بوسیله بمباردمان سنگین ویا حمله راکتی قابل تطبیق بوده نمیتواند. ابلهانه استکه در صورت گسترش استبداد نظامی انتظار «حفاظت هرچه بیشتر مردم ملکی» را داشت. گواهی جانب مخالف این مسأله در گذشته، وابسته به بوسنیاو عراق بخاطر "خسارات جانبی" بزرگ در میان مردمان ملکی بود.

درواقعیت مطلب روی «حفاظت مردم ملکی» نمی چرخد، بلکه روی تعرض آشکارای نظامی ایالات متحده آمریکا، ناتو واتحادیه اروپا در جنگ داخلی لیبیا به طرفداری از "شورشیان" تمجید شده از جانب غرب میچرخد که اکنون بوسیله قوای نظامی قذافی به عقب نشینی از تعدادی از شهرهاییکه قبلاً در اشغال شان بوده، مجبور میگردند. تمام تجارب اندوخته شده تا حال گواه برآنستکه «مناطق منع پرواز» همیشه رهگشای مداخلات بعدی ایالات متحده آمریکا ویا ناتو برای استفاده از قطعات زمینی بوده است.

درمورد این پلانها بیشترین تراکم قطعات ایالات متحده واتحادیه اروپا(بشمول کشتیهای جنگی آلمان) در جزیره کریت در نزدیکی سواحل لیبیا، دلالت به این واقعیت دارد، زیرا همه وهمه با آخرین دستاورد های تخنیک عالی برای عملیات های زمینی گسترده، تسلیح شده اند. وزرای

دفاع کشورهای عضو ناتودر نشست شان بتاریخ ۱۰ مارچ در بروکسل اعلام کردند که با اعزام کشتیهای بیشتر "حضور نیروهای بحری ناتودر بحیره مدیترانه" بایست تقویت گردد.

"نشست فوق العاده سران" اتحادیه اروپا بروز جمعه گذشته (۱۱ مارچ) در خدمت شعله ور ساختن جنگ داخلی لیبیا قرار داشت. اعلامیه ای که از جانب این نشست به تصویب رسید - شاید هم به دلایل تاکتیکی که بتوان به لیگ عرب علویت قائل شد - از مطالبه مستقیم منطقه منع پرواز احترامز شده است. ولی رهبران اتحادیه اروپا همصدا با اواما رئیس جمهور ایالات متحده توضیح کردند که آنان "کلیه تصامیم ضروری" را آزاد میگذارند. در عین زمان از قذافی بگونه تهدیدآمیز مطالبه شد تا از قدرت دست بکشد و اعلام کردند که موصوف از جانب اتحادیه اروپا در جایگاه همتای مذاکره قابل تأیید نخواهد بود. در مقابل "شورای انتقالی ملی" شورشیان که در شرق لیبیا و مرکزیت بنغازی تشکیل گردیده، واضحاً "تشویق" شده و بمثابه طرف مذاکره با اتحادیه اروپا به رسمیت شناخته میشود.

بعبارة دیگر: سران اتحادیه اروپا این صلاحیت را بخود قائل شده اند که از جایگاه قدرت نمایی بازیرپا گذاشتن نورمهای حقوق بین الدول از بیرون معین سازند که چه کسی در لیبیا اجازه حکومت کردن را دارد. جانبداری روشن اتحادیه اروپا از شورشیان هیچگاهی در خدمت حل صلح آمیز این معضله قرار نخواهد گرفت. این پشتیبانی صرفاً به شعله ور ساختن جنگ داخلی تا "پیروزی نهایی" آن نیروهایی بکار گرفته شود که اتحادیه اروپا از آنان امیدواری آنرا دارد تا در برابر "توصیه های" غرب بیشتر از رژیم کنونی سرتعظیم فرود آورند.